

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 14 mars 2019
(OR. en)

6929/19

Interinstitutionellt ärende:
2018/0214 (NLE)

PI 49

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende:	RÅDETS BESLUT om Europeiska unionens anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar
---------	--

RÅDETS BESLUT (EU) 2019/...

av den

**om Europeiska unionens anslutning till Genèveakten
inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar
och geografiska beteckningar**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

- (1) Genom Lissabonöverenskommelsen om skydd av ursprungsbeteckningar och deras internationella registrering av den 31 oktober 1958 (nedan kallad *Lissabonöverenskommelsen*) inrättades en särskild union (nedan kallad *den särskilda unionen*) inom ramen för unionen för industriellt rättsskydd, som inrättades genom konventionen för skydd av den industriella äganderätten, undertecknad i Paris den 20 mars 1883 (nedan kallad *Pariskonventionen*). Enligt Lissabonöverenskommelsen åtar sig de avtalsslutande parterna att på sina territorier skydda de andra medlemmarna i den särskilda unionens ursprungsbeteckningar för produkter som är erkända och skyddade i den egenskapen i ursprungslandet och registrerade hos den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten, om de inte inom en period på ett år efter mottagandet av anmälan om en sådan registrering förklarar att de inte kan säkerställa sådant skydd.
- (2) Sju medlemsstater är parter i Lissabonöverenskommelsen: Bulgarien (sedan 1975), Tjeckien (sedan 1993), Frankrike (sedan 1966), Italien (sedan 1968), Ungern (sedan 1967), Portugal (sedan 1966) samt Slovakien (sedan 1993). Tre andra medlemsstater har undertecknat Lissabonöverenskommelsen men inte ratificerat den, nämligen Grekland, Spanien och Rumänien. Unionen är själv inte part i Lissabonöverenskommelsen, eftersom endast länder får bli det enligt överenskommelsen.

- (3) Den 20 maj 2015 antogs Genèveakten inom Lissabonöverenskommelse om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar (nedan kallad *Genèveakten*), varigenom Lissabonöverenskommelsen reviderades. Närmare bestämt utökas den särskilda unionens omfattning genom Genèveakten så att skyddet av ursprungsbeteckningar för produkter utsträcks till alla geografiska beteckningar i den mening som avses i Världshandelsorganisationens avtal om handelsrelaterade aspekter av immaterialrätter. Genèveakten är förenlig med överenskommelsen och med relevant unionsrätt om skydd av ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för jordbruksprodukter, och tillåter att mellanstatliga organisationer blir avtalsslutande parter.
- (4) Unionen har exklusiv behörighet på de områden som Genèveakten omfattar. Det framgår av domstolens dom av den 25 oktober 2017 i mål C-389/15¹, där det klargjordes att syftet med utkastet till den reviderade Lissabonöverenskommelsen, som senare antogs som Genèveakten, i allt väsentligt är att underlätta och reglera handeln mellan unionen och tredjestater som är parter i Lissabonöverenskommelsen, och att den har direkt och omedelbar inverkan på denna handel. Detta innebär att förhandlingarna om Genèveakten omfattades av den exklusiva befogenhet som artikel 3.1 e i EUF-fördraget tillerkänner unionen, eftersom de omfattas av den gemensamma handelspolitiken enligt artikel 207.1 i EUF-fördraget, särskilt när det gäller handelsrelaterade aspekter av immateriella rättigheter.

¹ Domstolens dom av den 25 oktober 2017, kommissionen mot rådet, C-389/15, ECLI:EU:C:2017:798.

- (5) För vissa jordbruksprodukter har unionen inrättat enhetliga och heltäckande system för skydd av geografiska ursprungsbeteckningar för vin (1970), spritdrycker (1989), aromatiserade viner (1991) och andra jordbruksprodukter och livsmedel (1992). I enlighet med unionens exklusiva befogenhet enligt artikel 3 i EUF-fördraget bör inte medlemsstaterna ha nationella skyddssystem för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för jordbruksprodukter för tredjeländer som är medlemmar i den särskilda unionen. Eftersom unionen inte är avtalsslutande part i Genèveakten kan den dock inte ansöka om skydd för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för jordbruksprodukter som är registrerade på unionsnivå inom den särskilda unionen eller skydda tredjeländers ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar inom unionens skyddssystem i enlighet med Genèveakten.
- (6) För att unionen ska kunna utöva sin exklusiva befogenhet i fråga om de områden som Genèveakten omfattar och sina fullgöra sina uppgifter i fråga om de heltäckande skyddssystemen för ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar för jordbruksprodukter bör unionen ansluta sig till Genèveakten och bli avtalsslutande part i densamma.
- (7) Unionens anslutning till Genèveakten sker i enlighet med artikel 17.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det fastställs att immateriell egendom ska skyddas.

- (8) Unionen bör sträva efter att reglera frågan om dess rösträtt i Genèveaktens särskilda unions församling för att säkerställa att den kan delta aktivt i beslutsprocesserna, med hänvisning till artikel 22.4 b ii i Genèveakten. Det är därför lämpligt att de medlemsstater som så önskar även bemyndigas att, jämsides med unionen, ratificera eller ansluta sig till, enligt vad som är tillämpligt, Genèveakten i unionens intresse.
- (9) Samtidigt kommer detta att säkerställa kontinuiteten för de rättigheter som följer av sju medlemsstaters nuvarande medlemskap i den särskilda unionen.
- (10) Medlemsstaternas ratificering eller anslutning bör dock till fullo respektera unionens exklusiva befogenhet, och unionen bör förbli ansvarig för att säkerställa utövandet av rättigheterna och fullgörandet av skyldigheterna för unionen och medlemsstaterna i enlighet med Genèveakten.
- (11) I den särskilda unionen företräds unionen och de medlemsstater som har ratificerat eller anslutit sig till Genèveakten av kommissionen i enlighet med artikel 17.1 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed godkänns Europeiska unionens anslutning till Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen om ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar (nedan kallad *Genèveakten*) på unionens vägnar.

Texten till Genèveakten åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Rådets ordförande ska utse den person som ska ha rätt att på unionens vägnar deponera det anslutningsinstrument som anges i artikel 28.2 ii i Genèveakten för att uttrycka unionens samtycke till att bli bunden av Genèveakten och att avge de förklaringar och anmälningar som åtföljer anslutningsinstrumentet vilka föreskrivs i artikel 5 i detta beslut.

Artikel 3

De medlemsstater som så önskar bemyndigas härmed att, jämsides med unionen, ratificera eller ansluta sig till, enligt vad som är tillämpligt, Genèveakten i unionens intresse och med fullständig respekt för dess exklusiva befogenhet.

Artikel 4

1. I den särskilda unionen ska unionen och alla medlemsstater som ratificerar eller ansluter sig till Genèveakten i enlighet med artikel 3 i detta beslut företräddas av kommissionen i enlighet med artikel 17.1 i EU-fördraget. Unionen ska ansvara för att säkerställa utövandet av rättigheterna och fullgörandet av skyldigheterna för unionen och de medlemsstater som ratificerar eller ansluter sig till Genèveakten i enlighet med artikel 3 i detta beslut.

Kommissionen ska lämna alla nödvändiga anmälningar enligt Genèveakten på unionens och dessa medlemsstaters vägnar.

I synnerhet ska kommissionen utses till den behöriga myndighet som avses i artikel 3 i Genèveakten, med ansvar för förvaltningen av Genèveakten på unionens territorium och för kommunikation med den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (Wipo) enligt Genèveakten och de gemensamma föreskrifterna inom Lissabonöverenskommelsen och Genèveakten inom Lissabonöverenskommelsen (nedan kallade *de gemensamma föreskrifterna*).

2. Unionen ska rösta i den särskilda unionens församling och de medlemsstater som har ratificerat eller anslutit sig till Genèveakten ska inte utöva sin rösträtt.

Artikel 5

I enlighet med artikel 29.4 i Genèveakten ska det i en förklaring fogad till anslutningsinstrumentet anges en förlängning med ett år av den tidsfrist som avses i artikel 15.1 i Genèveakten, och av de perioder som avses i artikel 17 i Genèveakten, i överensstämmelse med förfarandena i de gemensamma föreskrifterna.

I enlighet med regel 5.3 a i de gemensamma föreskrifterna ska det i en till anslutningsinstrumentet fogad anmälan till Wipos generaldirektör anges som förutsättning för skydd av en registrerad ursprungsbeteckning eller geografisk beteckning på unionens territorium att ansökan, förutom de obligatoriska uppgifterna enligt regel 5.2 i de gemensamma föreskrifterna, för ursprungsbeteckningar innehåller uppgifter om varans kvalitet eller egenskaper och dess samband med den geografiska miljön i det geografiska produktionsområdet, och för geografiska beteckningar, uppgifter om varans kvalitet, renommé eller andra egenskaper och dess samband med det geografiska ursprungsområdet.

Artikel 6

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i

På rådets vägnar

Ordförande

BILAGA

GENÈVEAKTEN INOM LISSABONÖVERENSKOMMELSEN OM URSPRUNGSBETECKNINGAR OCH GEOGRAFISKA BETECKNINGAR

[...]¹

¹ Delegationerna: se dokument ST 11510/18 ADD 1.